

žednogo ruma ten swět, zož grěchy a škofczi tam nepschifchli
nēt? Ne, ne! ne, ne! how žeden nej: ten dom teje dušče
tam swercha bysch dej!

2. Ga spuščezaj tu sejmju, ab wizeł ty sam to
město, zož dušča tu fšchafnoscz ma tam. Jerusalem
swercha, ten škofchany dom, jo to teje newesty hobstawny
chrom? So, jo! jo, jo! to same jo to město tog mēra,
zož dušča bysch zo!

3. Kał sbožne be bydli, zož Tesusa mam, smersch,
grěchy a boli, te nejbu wēz tam! To grasche tych harfow,
kēz lubožne sni, to wita tu dušchu we pschijasnoscz!
Mēr, mēr! mēr, mēr! nebjasfi mēr we kline tog Anēsa,
och gorēj mē be!

4. Kał gluzny jo kuždy, kēz nebju tam jo, zož wele
jich južo we pschinoscz jo! Chtož Tesusu tuder jo zar-
žak swoj slub, ten dostano swercha ten žyzany rub. Lich,
lich! lich, lich! wot grěchow lich tam schegnu te fromne;
— ta sbožnoscz jo jich.

5. Och nejlubšchy Jesus, tam gorēj sej naš, zož sni
to halleluja kuždyzki zaš. Nam hutšchoba boli we pože-
noscz, ab chwalili s nebjasnim jesykom schi! Mēlz, mēlz!
mēlz, mēlz! hutšchoba ty, twoj Jesus juž pschižo, ten
milosczivy!

6. Ga smognij be dušča, juž blifko mašch dom;
po mačo tych šchtundow ja pschewinuł som! Ga wojuj
nēt fšchufche, a pschigotuj šcho, ten wenk tomu kiwa, kēz
dobydnuł jo! Trošcht, trošcht! trošcht, trošcht jo togo žel,
kēz wēru a sezerpnoscz do smerschi jo mē!

Schwela.